

**Obrazac za dostavu primjedbi na prijedlog
Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom**

OBRAZAC SUDJELOVANJA U SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naziv prijedloga propisa ili akta	<i>Opći uvjeti za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom</i>
Naziv tijela nadležnog za izradu prijedloga	<i>Hrvatska energetska regulatorna agencija</i>
Naziv, odnosno ime i prezime predstavnika zainteresirane javnosti	GEN-I Zagreb d.o.o.
Adresa predstavnika zainteresirane javnosti	Radnička cesta. 54, Zagreb
Ime i prezime osobe (ili osoba) koja je sastavljala primjedbu ili osobe ovlaštene za predstavljanje predstavnika zainteresirane javnosti	Dr. Dejan Paravan, član uprave
Interes, odnosno kategorija i brojnost korisnika koje predstavljate	Opskrbljivač i trgovac električnom energijom.
Suglasnost za objavljivanje ovih primjedbi i prijedloga s nazivom predstavnika zainteresirane javnosti ili anonimno (upisati + ispred izabrane opcije)	☒ <i>Objava s nazivom predstavnika zainteresirane javnosti</i>
	☐ <i>Anonimna objava</i>
Datum izrade:	23. siječnja 2015.

_____
(potpis ovlaštene osobe)

Napomene:

1. U nastavku ovog obrasca upisuju se načelne primjedbe na prijedlog propisa ili akta te primjedbe i prijedlozi za pojedine članke. Tablice se mogu slobodno proširivati.
2. Ukoliko se obrazac primjedbi šalje poštom ili faksom (01/6115-344), obrazac je potrebno potpisati.
Obrasci se šalju na adresu
Hrvatska energetska regulatorna agencija
„za savjetovanje“
Ulica grada Vukovara 14
10000 Zagreb

Načelne primjedbe na prijedlog propisa ili akta

1. Budući da mogućnost izdavanja jedinstvenog računa predstavlja nužan preduvjet za značajno poboljšanje kvalitete usluge koju je opskrbljivač spreman ponuditi kupcu, smatramo da su odredbe ZTEE sasvim jasne i dovoljne, te da donošenje ovih Općih uvjeta (dalje u tekstu: OU) ne smije predstavljati uvjet za sklapanje ugovora između Operatora sustava i onog Opskrbljivača koji želi određenim kupcima izdavati jedinstven račun, kojim će se regulirati sve međusobne obveze, između ostalog i uvjeti izdavanja jedinstvenog računa.
Nezavisno od gore zapisanog i samo iz opreza predlažemo da se u OU definira rok u kojem ugovor mora biti sklopljen-predlažemo da rok bude 30 dana od dana stupanja na snagu ovih OU.
Ispostavljamo, da naš prijedlog vezano na određivanje tog roka o OU ne smije biti izgovor za operatora sustava, da ne želi sklopiti ugovor već danas.

Obzirom da opskrbljivač sukladno ZTEE koji nije u javnoj obvezi MOŽE izdavati jedinstveni račun, odredba članka 17 pravna je uzurpacija jer određuje nešto što zakon ne definira. Opskrbljivač ima mogućnost odabira, a ne obvezu, zato to treba pravilno definirati u članku 17.
Dodatne primjedbe upisane su pod člankom 17. Isto tako opskrbljivač mora imati mogućnost izdavanja jedinstvenog računa ne samo kupcima kategorije kućanstvo nego i kupcima kategorije poduzetništvo.

2. Prijedlog OU mora jasno u uvodnim odredbama odrediti tko može biti kupac električne energije (dalje u tekstu: EE) naveden na ugovoru o opskrbi EE. Prijedlog OU naime ne određuje, može li biti kupac EE na ugovoru o opskrbi samo vlasnik građevine odnosno dijela građevine (stana) ili i neka treća osoba (najamnik, korisnik, imatelj prava na upotrebu socijalnog stana,...), koja preuzima EE na mjernom mjestu (dalje u tekstu: MM). Smatramo, da bi OU nužno morali imati takvu odredbu, jer Zakon o tržištu električne energije (Narodne novine, br. 22/13; dalje u tekstu: ZTEE) u članku 3, točki 16 jasno određuje, da krajnji kupac može biti svatko tko „kupuje električnu energiju za vlastito korištenje“. Zbog takve definicije krajnjeg kupca u ZTEE može kupac na ugovoru o opskrbi biti i treća osoba. Zbog toga predlažemo, da se u OU izričito zapiše:
  - kupac EE može biti svaka osoba, koja preuzima EE na MM, bez obzira na to, je li ta osoba vlasnik građevine ili djela građevine (stana) ili ne (više o tome u primjedbama na članak 9);
  - preduvjet za sklapanje ugovora o opskrbi od strane treće osobe je suglasnost vlasnika za sklapanje ugovora o opskrbi, pri čemu već OU određuju, da je vlasnik solidarni dužnik za plaćanje svih obveza treće osobe na ime isporučene EE; više o tome - primjedbe na članak 9);
  - da se odredba o promjeni vlasništva građevine (raskid ugovora od strane dosadašnjeg vlasnika i sklapanje novog ugovora od strane novog vlasnika) upotrebljava samo u slučajevima kada je kupac vlasnik, a ne kada je kupac treća osoba (više o tome primjedbe na članak 14). Kada je kupac treća osoba mora vrijediti sljedeće pravilo u slučaju promjene vlasništva: novi vlasnik ima pravo na opoziv suglasnosti za sklapanje ugovora o opskrbi električnom energijom. Ako danu suglasnost dosadašnjeg vlasnika ne opozove, ta suglasnost ostaje na snazi (više o tome primjedbe na članak 9 i 14).

Na hrvatskom tržištu opskrbe EE, za kojeg trenutni Opći uvjeti za opskrbu električnom energijom (Narodne novine, br. 14/06) određuju, da kupac električne energije može biti samo vlasnik, susreli smo se s ogromnim brojem situacija, kada postojeći vlasnici (gradovi, lokalne jedinice, različite državne institucije...) bez razloga ne žele sklopiti ni ugovor o opskrbi EE ni ugovor o prijenosu ugovora o opskrbi EE. Što znači, da su treće osobe – osobe koje koriste nekretninu - diskriminirane jer nisu imale mogućnosti sklopiti ugovor o opskrbi sa drugim opskrbljivačem koji garantira povoljnije cijene i povoljnije ugovorne uvjete. Takvo postupanje vlasnika onemogućuje funkcioniranje otvorenog i konkurentnog tržišta električne energije, što je u suprotnosti sa zakonodavstvom Europske unije. Smatramo, da će se takve situacije i dalje događati, ako novi OU ne budu izričito zapisali tko sve može biti kupac EE. Mišljenja smo, da je prethodna suglasnost vlasnika dovoljan preduvjet za sklapanje ugovora o opskrbi od strane treće osobe, i, da nije potrebno, da vlasnik mora prvo sklopiti ugovor o opskrbi i nakon toga još ugovor o prijenosu ugovora o opskrbi. Takav zahtjev je neživotan i onemogućava sklapanje ugovora o opskrbi od strane trećih osoba. Ako bi OU izričito određivali, da kupac može biti samo vlasnik, takvi OU bi spriječili slobodnu - otvorenu konkurenciju na hrvatskom tržištu EE, što je u suprotnosti sa Direktivom 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ; dalje u tekstu: Direktiva 2009/72/EC).

3. U Prijedlogu nije predviđeno postupanje u slučaju, kada opskrbljivač ili kada kupac prijevremeno

otkaže ugovor o opskrbi. Predviđeno je naime samo postupanje u slučaju ograničenja ili prekida isporuke EE. Zbog toga predlažemo, da se uvede novo poglavlje (odjeljak) vezano na prijevremeni prestanak važenja ugovora o opskrbi zbog otkaza ugovora od strane opskrbljivača ili kupca. Predlažemo, da se u tom poglavlju odredi ono što se više ili manje već radi u praksi:

- a) obavijest o tome, da je ugovor o opskrbi prijevremeno otkazan, opskrbljivač šalje operatoru kroz datoteku ili kroz sučelje, ako sučelje postoji, pri čemu je opskrbljivač dužan zapisati dan predviđenog prestanka važenja ugovora o opskrbi;
- b) opoziv obavijesti iz prethodne alineje moguć je sve do dana prestanka važenja ugovora kojeg je opskrbljivač naznačio u datoteci odnosno sučelju iz prethodne točke;
- c) operator izbaci mjerno mjesto iz bilančne skupine opskrbljivača na dan prestanka važenja ugovora, naznačenog u datoteci odnosno sučelju. Na taj dan operator napravi i razgraničenje potrošnje (to znači, da je dan prestanka važenja ugovora jednak danu razgraničenja potrošnje), koja se utvrđuje očitanjem ili procjenom, pri čemu se kod procjene stanja brojila koriste svi raspoloživi podaci o očitanjima brojila do tog dana.
- d) nakon isključenja takvog mjernog mjesta iz bilančne skupine opskrbljivača iz točke c, operator automatski prebaci mjerno mjesto na određenu opskrbu u okviru javne usluge, ako je za to mjerno mjesto takva javna usluga previđena (univerzalna opskrba ili zajamčena opskrba), odnosno obustavi opskrbu na tom mjernom mjestu sukladno pravilima Općih uvjeta za slučaj, kada mjerno mjesto nema važećeg ugovora o opskrbi.

4. Načelne primjedbe, odnosno problematika koje se inicijalni prijedlog OU nije dotaknuo, a smatramo da je nužan za transparentno i nepristrano funkcioniranje tržišta električnom energijom.

- a. Mjerni podaci, očitavanja – kvalitetni i pravovremeni mjerni podaci su osnova za funkcioniranje tržišta, bez navedenog nemoguće davanje kvalitetnih ponuda kupcima, planiranje, uravnoteženje, ... Stoga je nužna kvalitetna razrada odredbi vezano uz mjerne podatke, a posebice:
- b. Definicija mjernih podataka
  - i. Dostava satnih profila za 12mj unazad na zahtjev opskrbljivača, uz punomoć kupca
  - ii. Redovna usluga dostavljanja mjernih podataka na dnevnoj razini
  - iii. Za potrebe izračuna ostvarenja opskrbljivača očitavanja će se svesti na kalendarski mjesec
- c. Ostvarenje potrošnje, nadomjesne krivulje – dosadašnji način utvrđivanja akontacijskih rata i ostvarenja potrošnje funkcionirao je u uvjetima jednog opskrbljivača. U uvjetima otvorenog tržišta s više aktivnih opskrbljivača potrebno je unaprediti dosadašnje mehanizme, a posebice:
  - i. Mehanizam sravnivanja razlike između akontacijskih rata i ostvarene potrošnje
  - ii. Planiranje vršne snage (SN,VN) nije u skladu za zakonom
  - iii. Definirati mehanizam za kompenzaciju opskrbljivača za štetu koja proizlazi iz krivih očitavanja, kvara na brojilu ... itd.
- d. Problem namire obračunske razlike za Opskrbljivače koji opskrbljuju kućanstva. Dosadašnja metoda je nejasna i otvara mogućnosti velikih razlika na koje Opskrbljivači nemaju utjecaja:
  - i. Zbog razlike između stvarne i akontacijski zaračunate potrošnje javlja se diferencijal koji se treba vratiti ili namiriti od opskrbljivača
  - ii. Trenutna metoda namire je ad-hoc i uzrok je veliki gubitaka opskrbljivačima
  - iii. Potrebno je predvidjeti jasnu metodu namire
- e. Usklađivanje Općih uvjeta za prijedlogom Zakona o OIE. I dosada raspoloživih informacija o prijedlogu Zakona o OIE smatramo da postoji velika vjerojatnost da će istim biti definirani mehanizmi koji u velikoj mjeri direktno utječu na sadržaj i mehanizme „Općih uvjeta“ te smatramo da bi u postupku donošenja „Općih uvjeta“ trebalo konzultirati donosioca prijedloga Zakona o OIE

5. Predlažemo da se iz OU brišu odredbe o točke 8.1. KATEGORIJE POTROŠNJE I TARIFNI MODELI ZA KORIŠTENJE MREŽE

Agencija je dužna donijeti metodologiju za korištenje prijenosne mreže, metodologiju za korištenje distribucijske mreže, metodologiju za univerzalnu opskrbu i metodologiju za zajamčenu opskrbu i u svakoj od njih određuje kategorije potrošnje i tarifne modele pa nam se tako učestalo definiranje kategorije potrošnje i tarifnih modela, koji su još povrh svega neusklađeni čini upitnim. Ako je to područje OU onda ih treba brisati iz svih metodologija odnosno brinuti o njihovoj usklađenosti što zasada nije slučaj.

Primjedbe i prijedlozi za pojedine članke prijedloga propisa ili akta s obrazloženjem, odnosno podlogama

Članak 1.	<p>U članku 1 dodati sljedeću alineju:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uvjeti za sklapanje i sadržaj ugovora o korištenju mreže <p>dopuniti sljedeće alineje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – očitavanje brojila, obračun i naplata električne energije i korištenja mreže, – mjere zaštite krajnjih kupaca potrošača <p>Komentar: smatramo, da je samo kategorija Kućanstvo ta koja mora biti zaštićena, ostale štite ugovorni odnosi i sud.</p>
Članak 2.	
Članak 3.	<p>Definicija „Samoočitavanje brojila:“ sukladno praksi u drugim državama, gdje krajnji kupci imaju pravo dostavljati očitavanje svojih brojila opskrbljivaču, a opskrbljivač zatim operatoru, predlažemo, da i novi OU pružaju i tu mogućnost.</p> <p>Definicija „Tarifni modeli:“ treba nam pojašnjenje što mislite pod tim, da tarifni model može sadržavati jamstvo porijekla električne energije. Tu mogućnost ne predviđa ni nijedan zakon.</p> <p>Potrebno je dopuniti sljedeće izraze:</p> <p>odvojeni račun – račun koji izdaje opskrbljivač za trošak električne energije, koji uključuje i ostale naknade koje sukladno zakonskim odredbama zaračunava opskrbljivač i račun koji izdaje operator sustava za korištenje mreže, koji uključuje i ostale naknade određene posebnim propisima, a koje je dužan obračunati nadležni operator sustava</p>
Članak 4.	<p>Molimo, da se doda stavak u kojem će se definirati tko je osoba koja raspolaže nekim drugim stvarnim pravom nad građevinom ili dijelom građevine. Misli li se ovdje na npr. osobu koja je iznajmila građevinu/dio građevine ili možda osoba, koja ima pravo upotrebljavati socijalni stan?</p>
Članak 5.	<p>Dopuniti 13 alineju: način obračuna korištenja mreže i izbor načina plaćanja,</p>
Članak 6.	
Članak 7.	<p>Stavak 5: Pošto OU ne određuju tko može biti kupac EE, i odredba stavka 5 članka 7 nije jasna. Nije naime jasno, u kojim situacijama je moguće ustupanje ugovora o opskrbi. Taj stavak se može tumačiti, da kupac može biti na ugovoru o opskrbi samo vlasnik građevine/dijela građevine (isto kao što je ta osoba ugovorna stranka na ugovoru o korištenju mreže), zbog toga je takva odredba u suprotnosti sa ZTEE, koji u članku 3, točki 16 jasno određuje, da krajnji kupac može biti svatko tko „kupuje električnu energiju za vlastito korištenje“. Zbog takve definicije krajnjeg kupca u ZTEE kupac može na ugovoru o opskrbi biti i treća osoba, to jest svatko tko fizički preuzima EE na određenom MM, iako ta osoba nije ni vlasnik građevine/dijela građevine na kojem je to MM (npr.: najamnik, korisnik, imatelj prava na upotrebu socijalnog stana,...). Zbog toga odredba stavka 5, naime da se paralelno sa ustupanjem ugovora o korištenju mreže mora sklopiti i ugovor o ustupanju ugovora o opskrbi, nije sukladna sa ZTEE.</p> <p>Predlažemo brisanje stavka 5 te dopunu članka 9, u kojem bi se definiralo tko sve može biti krajnji kupac; nadalje, da je u slučaju, da kupac nije vlasnik, kupac dužan opskrbljivaču dostaviti suglasnost vlasnika za sklapanje ugovora o opskrbi; te da se propiše, da je vlasnik solidarno odgovoran za dugovanja treće osobe.</p>
Članak 8.	
Članak 9.	<p>Stavak 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - alineja 7: predlažemo, da se u 7. alineju doda odredba, da ugovor o opskrbi sadrži podatke o kategoriji potrošnje odnosno tarifnom modelu korištenja mreže samo, ako se radi o ugovoru o opskrbi, na osnovu kojeg se ugovorne stranke dogovore, da će kupac opskrbljivaču plaćati

	<p>i naknadu za upotrebu mreže.</p> <ul style="list-style-type: none"> - alineja 10: molimo za brisanje odredbe, da se u ugovor o opskrbi zapiše visina ugovorne kazne za slučaj neizvršenja ili neurednog izvršenja ugovora, jer je to stvar ugovornog odnosa između ugovornih stranaka, a ne OU kao propisa.
	<p>Prijedlog dodatnog stavka 3: Kako smo već uvodno naznačili, molimo, da se članak 9 dopuni sa novim stavkom, koji će određivati, tko sve može biti kupac električne energije na ugovoru o opskrbi Zbog toga molimo, da se članak 9 dopuni sa sljedećim stavkom:</p> <p><i>„Krajnji kupac može biti svaka osoba, koja kupuje električnu energiju za vlastito korištenje, bez obzira na to, je li ta osoba vlasnik građevine ili djela građevine ili ne, uz uvažavanje sljedećeg uvjeta. Ako želi ugovor o opskrbi sklopiti krajnji kupac koji nije vlasnik građevine ili djela građevine, dužan je opskrbljivaču dostaviti potpisanu izjavu vlasnika, da je suglasan sa sklapanjem ugovora o opskrbi. U slučaju, da sukladno prethodnoj rečenici ugovor o opskrbi sklopi krajnji kupac, koji nije vlasnik građevine ili djela građevine, vlasnik solidarno odgovara za podmirenje budućih novčanih obveza za isporučenu električnu energiju. Kod promjene vlasništva građevine ili dijela građevine novi vlasnik ima pravo na opoziv suglasnosti za sklapanje ugovora o opskrbi električnom energijom. Ako danu suglasnost dosadašnjeg vlasnika ne opozove ta suglasnost ostaje na snazi.“</i></p>
Članak 10.	<p>Stavak 2: Ne vidimo razloga zašto bi ugovor o opskrbi kupcima kategorije poduzetništvo trebao biti sklopljen na određeno vrijeme. Na maloprodajnim tržištima u državama članicama EU postoji praksa, da se sa malim kupcima kategorije poduzetništvo priključenim na niski napon ugovori sklapaju za neodređeno vrijeme, to jest na isti način kao sa kupcima kategorije kućanstvo.</p>
Članak 11.	<p>Predlažemo brisanje članka 11. Uzimajući u obzir, da će se na određeno vrijeme sklapati ugovori sa kupcima kategorije poduzetništvo, a za te kupce već po osnovnim pravilima Zakona o obveznom odnosima valja viša stopa skrbnosti, ne vidimo ni jednog opravdanog razloga, zašto bi opskrbljivač trebao upozoravati kupce te kategorije na istek valjanosti ugovora o opskrbi. Dužnost na takvo upozoravanje je naime stvar dogovora između kupca i opskrbljivača koju mora određivati ugovor o opskrbi, a ne OU kao propis. Radi se o tipičnoj građansko pravnoj odredbi, koju neki propis ne smije određivati.</p>
Članak 12.	<p>Stavak 4 i 5: Odredbe stavka 4 i 5 mogu se tumačiti, da kupac na ugovoru o opskrbi je samo vlasnik građevine/dijela građevine, ali ne i netko treći (najamnik, korisnik, imalac prava na socijalni stan, naravno uz suglasnost vlasnika...). Odredbe tih stavova tumačimo na takav način zbog toga, jer može ugovor o korištenju mreže sklopiti vlasnik građevine/dijela građevine, što znači, da bi i ugovor o opskrbi trebao sklopiti samo vlasnik građevine/dijela građevine, što je u suprotnosti sa ZTEE, koji određuje, da može biti krajnji kupac svatko tko kupuje EE za vlastito korištenje, što nije nužno vlasnik građevine/dijela građevine. Zbog toga predlažemo brisanje članka 12, te dodavanje novog 3. stavka članku 9, dikciju kojeg smo predlagali u članku 9.</p> <p>Pri tome se sazivamo i na naš komentare točki 1 Načelnih primjedbi, te člancima 7 i 9.</p>
Članak 13.	<p>Alineja 5: Uzimajući u obzir, da se ugovor o opskrbi sa kupcima kategorije kućanstvo sklapa na neodređeno vrijeme, odredba 5. alineje tog članka o uvjetima obnove nije potrebna. Štoviše u praksi se ugovori o opskrbi s kupcima kategorije poduzetništvo sklapaju na određeno vrijeme, gdje ne postoji mogućnost obnove ugovora.</p> <p>Zbog svega toga je odredba 5. alineje tog članka u dijelu koji govori o uvjetima obnove ugovora, nepotrebna odnosno zavaravajuća.</p>
Članak 14.	<p>Stavak 3: Potrebno je odrediti rok, u kojem se mora novi vlasnik javiti opskrbljivaču, te rok, u kojem je ta osoba dužna sklopiti ugovor o opskrbi EE, jer se u suprotnosti može dogoditi, da bi nepoznati vlasnik/korisnik mreže preuzimamo EE vrlo dugo (neodređeno) vrijeme, a opskrbljivač mu ne bi mogao izdati račun za isporučenu EE.</p> <p>Stavak 4: Predlažemo, da se stavku doda odredba, da obveza za nastavak isporuke novom vlasniku/korisniku valja samo pod uvjetom, ako se novi vlasnik opskrbljivaču javio, to jest da opskrbljivač zna tko je</p>

	<p>novi vlasnik i da zna njegov OIB (gledaj našu primjedbu stavku 3). Ako se naime nije, to bi značilo, da se EE isporučuje nepoznatom preuzimatelju EE, što znači, da mu opskrbljivač ne bi mogao izdati račun, jer je preuzimatelj nepoznat. Pored toga predlažemo, da se doda odredba, da se u slučaju nepoznatog novog vlasnika/korisnika mreže obustavi isporuka EE.</p>
Članak 15.	<p>Stavak 3. Naša primjedba tiče se samo ugovora o opskrbi. Predlažemo brisanje stavka 3 u slučaju univerzalnog pravnog nasljeđa, jer sklapanje ugovora nije potrebno. Radi se naime o pravnom nasljeđu, za kojeg znači, da pravni sljednik preuzima sva prava i obveze prethodnika, a dokaz za to je izvadak iz sudskog registra odnosno izvadak iz zemljišne knjige. Može se naime dogoditi, da novi vlasnik sklopi novi ugovor s novim opskrbljivačem, koji nije opskrbljivač koji je opskrbljivao pravnog prethodnika. Zbog toga je odredba stavka 3 u suprotnosti s pravnom prirodom pravnog nasljeđu i zakonima, koji propisuju institut univerzalnog pravnog nasljedstva.</p> <p>Ako je sklapanje nekog ugovornog dokumenta ipak potrebno zbog evidencije operatora, tada predlažemo, da se u stavak 3 zapiše, sljedeće odredba:</p> <p>„Novi vlasnik građevine ili dijela građevine dužan je zaključiti aneks ugovoru o opskrbi.“</p>
Članak 16.	
Članak 17.	<p>Članak 17 ne odgovara odredbama Zakona o tržištu EE pa ga je potrebno s njim uskladiti. Zato predlažemo da se uvodna dikcija promjeni i promijenjen glasi:</p> <p>„Opskrbljivač koji nije pod obvezom javne usluge može izdavati krajnjim kupcima jedinstveni račun za električnu energiju i korištenje mreže uz uvjet, da s operaterom sustava sklopi ugovor o međusobnim odnosima.“</p> <p>Stavak 6: Molimo za brisanje odredbe na kraju tog stavka, naime odredbe: „u skladu s odredbama ugovora iz stavka 1. ovoga članka“, jer u stavku 1 nije određen ugovor, određen je u stavku 2.</p> <p>Pored toga želimo da u Općim uvjetima piše, da će agencija tekst Ugovora objaviti na svojoj web stranici, koji će biti jednak i obvezan za sve opskrbljivače električnom energijom, koji se odluče za izdavanje jedinstvenog računa . Odredbe tog Ugovora moraju pored dijelova koji se odnose na zaračunavanje korištenja mreže, sadržavati i ostale odredbe koje definiraju međusobni odnos između operatera i opskrbljivača na cjelokupnom području djelovanja.</p> <p>Osiguranje plaćanja – tromjesečna izloženost predstavlja nerealno visok iznos te opskrbljivačima čini velik financijski teret, te smatramo da je kao instrument osiguranja plaćanja dovoljan jednomjesečni iznos naknade koju Operator sustava potražuje od Opskrbljivača.</p> <p>Smatramo da je nužno da Opskrbljivač koji kupcu kategorije kućanstvo izdaje jedinstveni račun mora imati slobodu u određivanju mjesečnih akontacijskih rata uz uvažavanje šestomjesečnih očitavanja, odnosno poraćuna i neovisno je od količina koje će operator zaračunati opskrbljivaču Izričit zahtjev da su akontacijske količine (ne obračunske) jednake, je u suprotnosti tržišnim produktima.</p>
Članak 18.	
Članak 19.	
Članak 20.	
Članak 21.	
Članak 22.	
Članak 23.	
Članak 24.	

Članak 25.	
Članak 26.	
Članak 27.	
Članak 28.	
Članak 29.	
Članak 30.	
Članak 31.	
Članak 32.	
Članak 33.	
Članak 34.	
Članak 35.	<p>Stavak 4 (definicija tarifne kategorije poduzetništvo): Stavak 4 određuje, da u kategoriju poduzetništvo spada „i fizička osoba koja kupuje električnu energiju koja nije namijenjena za korištenje u vlastitom kućanstvu“. Iz toga nije jasno smatra li se fizičkom osobom fizička osoba – potrošač ili samo fizička osoba – poduzetnik. Ako se smatrada kupac može biti i fizička osoba – potrošač, tada mjerno mjesto ne može biti u kategoriji poduzetništvo, jer fizička osoba – potrošač EE uvijek preuzima za potrebe kućanstva. Zbog toga predlažemo, da se ova odredba zapiše ovako: <i>... i fizička osoba koja kupuje električnu energiju koja nije namijenjena za obavljanje komercijalne ili profesionalne djelatnosti.</i>“</p> <p>Stavak 5: Sukladno ZTEE bi trebalo svako preuzimanje električne energije, koje se ne tiče obavljanja komercijalne ili profesionalne djelatnosti, biti razvrstano u kategoriju kućanstva. Zbog toga predlažemo, da se stavak dopuni (zapisano dolje). „U tarifnu kategoriju kućanstvo pripadaju krajnji kupci – fizičke osobe - potrošači koji kupuju električnu energiju za vlastitu potrošnju u kućanstvu (isključujući komercijalne ili profesionalne djelatnosti), u građevinama ili dijelovima građevina namijenjenim za potrebe stanovanja, neovisno je li vlasnik fizička ili pravna osoba (kuće, stanovi, kuće za odmor, župni uredi i slično), uključujući i kupce koji spadaju u ovu kategoriju temeljem posebnog propisa.“</p>
Članak 36.	
Članak 37.	
Članak 38.	
Članak 39.	
Članak 40.	
Članak 41.	
Članak 42.	
Članak 43.	

Članak 44.	
Članak 45.	
Članak 46.	
Članak 47.	
Članak 48.	
Članak 49.	
Članak 50.	
Članak 51.	
Članak 52.	
Članak 53.	
Članak 54.	
Članak 55.	
Članak 56.	
Članak 57.	
Članak 58.	
Članak 59.	
Članak 60.	Stavak 2: Molimo za definiranje dokaza o pravu na dostavu/pristup mjernim podacima.
Članak 61.	
Članak 62.	
Članak 63.	
Članak 64.	
Članak 65.	
Članak 66.	
Članak 67.	
Članak 68.	Stavak 2 i stavak 6: Smatramo da je nužno da Opskrbljivač koji kupcu kategorije kućanstvo izdaje jedinstveni račun (to jest opskrbljivač iz članka 17) mora imati slobodu u određivanju mjesečnih akontacijskih rata za zaračunatu električnu energiju i za troškove upotrebe mreže, uz uvažavanje šestomjesečnih očitavanja,

	<p>odnosno poraćuna u neovisnosti od količina koje će operator zaraćunati opskrbljivaću. Izrićit zahtjev da su akontacijske kolićine (ne obraćunske) jednake je u suprotnosti trţišnim produktima.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Smatramo naime, da određivanje akontacijskih rata za zaraćunatu elektrićnu energiju i za troškove upotrebe mreţe mora biti stvar slobodnog ugovornog odnosa između opskrbljivaća iz ćlanka 17. OU i kupca. Radi se naime o kvaliteti pruţanja usluge opskrbe elektrićnom energijom, koja treba biti prepuštena ugovornom odnosu. Opskrbljivać mora imati mogućnost da kupcu ponudi različite produkte vezane uz određivanje akontacijskih rata, između kojih moţe biti i produkt, u kojem npr. kupac sam određuje svoju mjesećnu akontacijsku ratu. - Naglašavamo da je potpuno dovoljna odredba u OU, koja opskrbljivaća obvezuje, da uvaţaava polugodišnji obraćun, a ta obveza određena je već u stavku 4. ćlanka 68. - Dodatno smatramo, da je obvezivanje opskrbljivaća iz ćlanka 17, da je duţan uvaţaavati iznose mjesećnih obveza koje određuje operator, u suprotnosti sa Direktivom 2009/72/EZ, koja od drţave ćlanice zahtjeva, da kupcu potrošaću (kupcu kategorije kućanstvo) omogućuje ćim višu razinu kvalitete usluge. - Štoviše takva odredba uskraćuje pravo potrošaća na njihov odabir usluga koje odgovaraju njihovim potrebama, a kojim bi mogli kontrolirati svoje mjesećne troškove. <p>Zbog toga predlaţemo brisanje odredbi u stavicima 2 i 6 u djelu, gdje određuju, da je opskrbljivać iz ćlanka 17 duţan uvaţaavati iznos mjesećne obveze. Ponovno ispostavljam, da je potpuno dovoljna obveza opskrbljivaća određena u stavku 4 ćlanka 68! Predlaţemo, da se stavci 2 i 6 tiću samo opskrbe u okviru javne usluge i predlaţemo da glase:</p> <p>„(2) Na temelju polugodišnjeg obraćuna iz stavka 1. ovoga ćlanka određuje se iznos mjesećne obveze za korištenje prijenosne i distribucijske mreţe te iznos mjesećne obveze za opskrbu elektrićnom energijom radi opskrbe u okviru javne usluge..</p> <p>(6) Na temelju iznosa mjesećnih obveza iz stavka 2. ovoga ćlanka opskrbljivać pod obvezom javne usluge izdaju krajnjem kupcu mjesećnu obvezu za korištenje prijenosne i distribucijske mreţe te za opskrbu elektrićnom energijom.“</p>
Ćlanak 69.	
Ćlanak 70.	
Ćlanak 71.	<p>Stavak 1: U stavku 1 je određeno, da se zatezne kamate obraćunaju u „sljedećem raćunu“. Predlaţemo brisanje tog teksta , jer je dogovor o tome kada će se ispostaviti obraćun kamata i sa kojim dokumentom (moţe se naime i u odvojenom obraćunu kamata koji je isto tako raćunovodstveni dokument) tipićna ugovorna odredba, o kojoj se dogovaraju ugovorne strane.</p>
Ćlanak 72.	
Ćlanak 73.	
Ćlanak 74.	
Ćlanak 75.	
Ćlanak 76.	
Ćlanak 77.	
Ćlanak 78.	
Ćlanak 79.	
Ćlanak 80.	

Članak 80.	
Članak 81.	
Članak 82.	
Članak 83.	
Članak 84.	
Članak 85.	
Članak 86.	
Članak 87.	
Članak 88.	<p>Stavak 2: Stavak 2, koji određuje, da opskrbljivač treba u roku od 10 radnih dana prije datuma podnošenja zahtjeva za obustavu isporuke obavijestiti kupca o planiranom datumu podnošenja zahtjeva, je u suprotnosti sa čl. 64 ZTEE, koji ne određuje, da opskrbljivač treba prije podnošenja zahtjeva dodatno o planiranom datumu podnošenja zahtjeve obavijestiti kupca. Član 64 ZTEE, stavak 2 određuje da je opskrbljivač kupcu dužan poslati opomenu i da rok za podmirenje dospjelih obveza mora biti minimalno 15 dana. Pošto ZTEE ne određuje da opskrbljivač prije podnošenja zahtjeva za obustavu isporuke pored opomene mora kupcu poslati i dodatne dokumente, predlažemo da su opomena iz ZTEE i obavijest o planiranom podnošenju zahtjeva udruženi u isti dokument. Dodatno upozoravamo, da je potrebno u novim OU predvidjeti i scenarij, u zavisnosti od datuma dostave, jer se često događa, da kupci namjerno ne preuzimaju poštu. Naš prijedlog dikcije stavka 2 je: <i>„U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, opskrbljivač je dužan prethodno upozoriti krajnjeg kupca da, u roku koji ne može biti kraći od 15 dana od dana dostavljanja upozorenja, podmiri dospjele obveze, odnosno postigne sporazum o ispunjenju obveza, te ga u istom dokumentu obavijestiti i o planiranom datumu podnošenja zahtjeva uz navođenje obračunskog mjernog mjesta na koje se zahtjev odnosi, ako kupac ne podmiri dospjele obveze, odnosno ne postigne sporazum o ispunjenju obveza. Obavijest iz ovog stavka dostavlja se kupcu poštanskom pošiljkom ili putem elektronske pošte. Ako se obavijest iz ovog stavka dostavlja poštanskom pošiljkom, a ne može se utvrditi preuzimanje pošiljke od strane kupca, smatra se, da je obavijest od strane kupca zaprimljena protekom 3 (tri) radna dana od dana predaje na poštu navedene obavijesti.“</i></p> <p>Stavak3: Nije određeno koje mjere operator mora postići unutar 5 radnih dana (slati prethodnu obavijest o obustavi, što nije dužan, ili obustaviti isporuku). Predlažemo ovu dikciju: <i>»Operator sustava dužan je temeljem zaprimljenog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka obustaviti isporuku električne energije unutar pet radnih dana od dana zaprimanja zahtjeva.«</i></p>
Članak 89.	
Članak 90.	
Članak 91.	
Članak 92.	<p>Stavak2: Stavak 2 određuje, da se zahtjev za obustavu isporuke može otkazati najkasnije unutar dana podnošenja tog zahtjeva. Takva odredba je neživotna. Često se naime događa, da kupac podmiri svoja dugovanja ili dan prije planirane obustave od strane operatora ili tek na dan obustave. Uzimajući u obzir odredbu stavka 4 članka 88, na osnovu koje je operator dužan opskrbljivača min. 24 sata prije početka obustave obavijestiti o početku privremene obustave isporuke, smatramo da je potpuno logično, da opskrbljivač ima pravo otkazati taj zahtjev sve do dana planirane obustave isporuke. Obavijest operatora o planiranoj obustavi (u roku min. 24 sata prije početka obustave), bi opskrbljivač mogao iskoristiti tako, da o tome obavijesti i kupca, a kupac bi bio na taj način upućen</p>

	<p>plaćati svoja dugovanja.</p> <p>Zbog toga predlažemo, da stavak 2 glasi: „Pravodobnim otkazivanjem zahtjeva za privremenu obustavu isporuke električne energije i ponovnu uspostavu opskrbe električnom energijom smatra se otkazivanje zahtjeva 1 sat prije planirane obustave odnosno ponovne uspostave isporuke, putem telefona na za te svrhe predviđen tel. broj.“</p>
Članak 93.	
Članak 94.	
Članak 95.	
Članak 96.	
Članak 97.	
Članak 98.	
Članak 99.	<p>Stavak 2: Zahtjev, da ugovor o opskrbi ne smije obvezivati kupca na čuvanje bilo kakvih podataka iz tog ugovora, je neživotan i apsurdan u slučaju kupaca kategorije poduzetništvo. Zbog toga predlažemo ovu dikciju: <i>„Ugovor o opskrbi ne smije obvezivati krajnjeg kupca kategorije kućanstvo na čuvanje bilo kakvih podataka iz tog ugovora, obračuna i računa (osobito cijene, načina promjene cijene i mjernih podataka) kao tajnih podataka.“</i></p> <p><i>I električna energija kao i ostala roba podliježe zakonima tržišta i poslovnog ponašanja pa se takvo nešto ne može definirati u OU, osim za kategoriju koju štiti Zakon o potrošačima.</i></p>
Članak 100.	
Članak 101.	<p>Zahtjev, da opskrbljivač određene informacije mora objaviti putem javnog priopćavanja, a to su časopis, radio, TV, je neživotan i nerealan, te povezan velikim troškovima. Neke od tih informacija su takve prirode, da se uopće ne objavljuju putem javnog priopćavanja. Potpuno dovoljno je, ako su kupci obaviješteni putem internetskih stranica i promocijskog materijala. Takva je praksa i u drugim državama članicama EU.</p>
Članak 102.	
Članak 103.	
Članak 104.	
Članak 105.	
Članak 106.	
Članak 107.	
Članak 108.	
Članak 109.	
Članak 110.	

Članak 111.	
Članak 112.	
Članak 113.	
Članak 114.	
Članak 115.	
Članak 116.	
Članak 117.	
Članak 118.	
Članak 119.	